СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LV. Ч. 175. ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, середа, 30-го липня 1947. No. 175. JERSEY CITY and NEW YORK, Wednesday, July 30, 1947. VOL. LV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧ. ДЕРЖ. АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗАКОРДОНОМ Тел. „Свободи": BErgen 4-0237 — 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS IN THE U. S. of AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

РЕСПУБЛИКАНЦІ ДОМАГАЮТЬСЯ СПІВУЧАСТИ В ЗАКОРДОННІЙ ПОЛІТИЦІ

Вашингтон, 28 липня. — Республиканська більшість в палаті репрезентантів через свого провідника Чарлса А. Галека вийшла з домаганням, щоб екзекутивна частина уряду признала їй право брати участь у працях при укладанні закордонної політики вже негайно. Хоч палата не має законом запорученого права одобрювати договори зі закордонними державами ані загалом впливати на уряд при його функціях в заграничних справах, то Галек пригадує, що в минулій сесії конгресу палата багато помагала екзекутиві в загранних справах і підтримувала законопроекти, які мали на меті наладнати закордонні відносини.

ФОРЕСТАЛ ШУКАЄ ЕКСПЕРТІВ, МАЄ РЕЗИГНУВАТИ.

Вашингтон. — Секретар оборони Джеймс Форестал, перебравши обовязки для введення в життя закону про обеднання збройних сил Злучених Держав, заявив, що це замало мати пляни і правила, щоб осягнути справність у праці департаменту оборони, а головне є настановити спосібних людей на відповідальних становищах. Ці погляди висловив він у першій своєї пресовій конференції. Найважніше завдання, яке стоїть перед ним, це підшукання трьох талановитих людей на своїх помічників для ведення армії, фльоти і летунства. Форестал дав до зрозуміння, що він не останеться довго на новім становищі. Його близькі знайомі твердять, що він до року зрезигнує зо становища секретаря оборони.

ФОНДИ НА КОНСЕРВАЦІЮ ЗЕМЛІ.

Вашингтон. — Департамент рільництва передав Агенції для Рільничої Поправи обовязок переводити операції для консервації землі в порозумінні з фармерами. На цю ціль призначено $265,000,000 на 1947 р. На підставі програми фармері дістають готівку й матеріяли, головно вапно й навози для поправи й консервації земельної почви. Другою головною справою при земельних меліораціях є забезпечити землю перед сполікуванням почви ріками й водами. Заповідають, що на наступний рік конгрес не признасть таких високих субсидій на консервацію землі.

ХОЧУТЬ СТРАЙКУВАТИ У ФОРДА ДЛЯ ПРОТЕСТУ.

Дітройт, Миш.—Краєва Рада Автомобільних Робітників Форда домагається від уряду юнії дати їй доручення викликати страйк автомобільних робітників у підприємствах Форда, щоб приневолити підприємство зчеркнути з нового контракту уступ, в якому говориться про заплату відшкодування юнією за поломання контракту. Рада хоче викликати страйк уже з днем 1 серпня. У міжчасі ведуться переговори між представниками юнії й представниками Форда за підвишку платні й за поліпшення умов праці.

РУЗВЕЛТ ПОМЕР ВНАСЛІДОК ЗМІНИ КЛІМАТУ.

Шікаго. — Інтересне поміцення висловив д-р Вилйем Ф. Петерсон, директор клінічних дослідів у шпиталі св. Луки, про смерть президента Френклина Д. Рузвелта. Він каже, що нагла смерть прийшла внаслідок зміни клімату. Удар крови на мозок приходить часто під час наглої зміни температури, з високої на низьку або навпаки, каже Петерсон. Він порівнував температуру в Гайд Парку, де жив Рузвелт, коли дістав перший удар в марті 1945 р. Тоді нагло змінялася температура з 80 ступнів на 22, а потім знов підскочила вгору. Перед смертю Рузвелта, 7 квітня температура в Гат Спрингс, де тоді перебував Рузвелт, була майже при точці мерзнення, а потім підскочила до 40 ступнів. Петерсон вказує на подібні зміни температури перед смертю Кулиджа, який, як звісно, теж помер нагло 5 січня 1933.

КОМУНІСТИ ПЛАТИЛИ НА УТРИМАННЯ АЙСЛЕРОВІ.

Вашингтон. — Адвокат департаменту справедливости Джеймс М. Мек Інерні зізнав перед судом, що під час його слідства над Айслером, він признався, що кошти його утримання в часі його побуту в Злучених Державах покривала Комуністична Партія Злучених Держав. Айслер їздив до Европи в роках 1926 і 1935 на кошт комуністів і тоді вживав пашпорту на імя Самуїла Ліпціна. Саме за підроблювання пашпортів відповідає тепер Айслер перед судом.

ГАРТЛІ ПІДЕ НА ПЕНСІЮ.

Вашингтон. — Конгресмен Гартлі, який на спілку з сен. Тефтом є автором нового робітничого закону, заявив, що він піде на пенсію вже при наступних виборах до конгресу, коли то йому скінчиться 20 літ посольства.

Британська повітряна ескадра прилетіла до Америки

Вашингтон, 28. липня. — На летунськім майдані Ендрю Філд у стейті Мериленд, коло Вашингтону, осіла ескадра, складена з 16 британських бомбовозів. Вони прибули в Америки на відвідини, як „місія доброї волі". Гн. Карл Спац, який має стати командантом американського летунства у новім департаменті краєвої оборони, привітав британських летунів іменем збройних сил Америк.

ЧУЖИННІ ДІВОЧІ СКАВТИ ВІДВІДУЮТЬ ОСІДОК О.Д.

Ню Йорк. — Автобусом з табору Кемп Барі, коло Гонтингтон у свейті Пенсилвенії, приїхали до Ню Йорку і до Лейк Соксес у Лонг Айленд скавтові дівчата на відвідини домівки Обеднаних Держав. Вони представляють 22 країн і їх називають „Малі Обеднані Держави". Вони мають однострої, уживані в їхніх рідних країнах.

БРАЗИЛІЯ ПРИЙМЕ ПОВІЛЬНО НОВИХ ІМІГРАНТІВ ЗО СКИТАЛЬЩИНИ.

Ріо де Жанейро, Бразилія, 28. липня. — Іміграція до Бразилії набрала такої ваги, що американський амбасадор Вилйем Д. Полі передискутував цю справу на окремій конференції з президентом Дутрою і кількома міністрами. Виявилося, що Бразилія хоче прийняти в найближчих кількох роках 700,000 скитальників з Европи і буде в цій справі співпрацювати з ІРО. Кошти получені з перевозом нових імігрантів такі великі, що Бразилія старається дістати на це допомогу від Злучених Держав. Біжучого року має приїхати до Бразилії 5,000 скитальників. Один транспорт приїхав туди в травні ,а другий в червні. Більшість скитальників поселюється в провінції Сао Павльо, де від початку бразилійської іміграції, тобто від 1822 р., поселилося 4,500,000 імігрантів.

НІМЕЦЬКІ ТАЛАНОВИТІ ХЛОПЦІ ЩЕЗАЮТЬ, КОЛИ ЇХ СХОПЛЯТЬ СОВЄТИ

Вашингтон. — Монсіньор Джеймс Г. Грифитс з Ню Йорку, який щойно повернувся з відвідин Европи, а з окрема німецької землі, що тепер під Советами, каже, що росіяни схопили досі 5,000 молодих талановитих німців і запроторили їх до Советів. За ними пропав слід. Здогадуються, що Совети вщіплять у них комуністичну доктрину і потім пустять на Німеччину для пропаганди. Останніми часами росіяни переводять такі операції у Відні. Грифитс каже, що має ці інформації від рішучо достовірних людей і вважає їх за правдиві. Разом з ним їздили в Европу ще 13 інших духовників. Вони всі того погляду, що Плян Маршала є єдиним рятунком для Европи.

Україна „відстає" у виконанні московських наказів

ЩЕ НЕ ЗІБРАЛИ, А ВЖЕ ДОМАГАЮТЬСЯ „ЗДАЧІ ХЛІБА ДЕРЖАВІ"; ПОВІЛЬНИЙ ХІД ЖНИВ; МОСКОВСЬКА „ПРАВДА" ОБВИНУВАЧУЄ КОМУНІСТІВ.

Москва, 26. липня. (АП). — „Правда" стверджує сьогодні, що Україна, головний доставець збіжжя для Росії, відстає в зборі цьогорічного врожаю. Вину за це скидується на саму таки комуністичну партію та „советські органи". Орган комуністичної партії („Правда") в редакційній статті на першій сторінці пише: „Українська республика доставила досі менше змолоченого збіжжя, ніж будьякий інший південний район, що вже розпочав жнива", та стверджує, що „це має серіозні наслідки для часового виконання плану здачі хліба державі". „Правда" накидується, що „протягом четвертого пять-денного періоду липня республика доставила менше збіжжя, ніж під час третього пять-денного періоду", стверджуючи, що „спеціяльно зла є обстановка збору збіжжя комбайнами". „Пересічна праця одного комбайна в Україні не досягає навіть половини встановленої норми" — пише „Правда" і стверджує, що „в четвертому пять-денному періоді липня збирано врожай пересічно з 3,8 гектарів денно". „Республика відстає в жнивах та хлібоздачі" — пише „Правда" і твердить, що „це є наслідком насамперед недостач в роботі партії та советських органів по організації жнив і насамперед по організації здачі хліба державі".

БРАК ЄДНОСТИ І СПІВПРАЦІ В ЕВРОПІ ПРИЧИНОЮ НУЖДИ Й ГОЛОДУ.

Лейк Соксес, Н. Й., 28. липня. — Д-р Карл Гуннар Мірдал, екзекутивний секретар Економічної Комісії для Европи, передав сьогодні Економічній та Соціяльній Раді О.Д. звідомлення з дотеперішньої праці Комісії, стверджуючи, що політичне розбиття та брак континентальної співпраці урядів европейських країн в економічній відбудові є причиною цілої европейської нужди та смерти мільйонів европейців з голоду і недоживлювання. Не згадуючи по іменно про плян Маршала, в звідомленні підкреслюється наглячу потребу такої акції та закликається до міжнародної співпраці з нею.

ЗАГРОЗА НОВОГО СОВЄТСЬКОГО ВЕТА В РАДІ БЕЗПЕКИ.

Лейк Соксес, Н. Й., 28. липня. — Рада Безпеки О.Д. сьогодні практично закінчила дебати в справі створення пів-постійної комісії, яка протягом щонайменше двох років наглядала б над розвитком випадків в балканських країнах головно на кордонах з Грецією. Відповідну резолюцію вніс американський представник і проти неї виступив представник Совєтського Союзу, А. Громико. Сьогодні під час дискусії він вже не забирав слова, але більшість делегатів вважає, що під час голосування над пропозицією, яке по всяких правдоподібностях відбудеться в середу, советський представник скористає зі свого великодержавного права спротиву і ціла справа готова застрягнути в традиційній „мертвій точці".

БОЛЬШЕВИКИ ПОБАЧИЛИ „ГРЕЦІЮ" ТЕЖ В АЗІЇ.

Лейк Соксес, Н. Й., 28. липня. — Алексей Красільніков, советський представник в комітеті О.Д. для справ нових членів, під час сьогоднішніх дебат заявив, що „деякі люди" провокують в Зовнішній Монголії прикордонні випадки, намаючись викликати міжнародні комплікації теж в Азії, бо „хотіли б того, що робиться в Греції". На пропозицію Британії розгляд справи членства Монголії в О.Д. відложено.

ХЛІБ ВАЖЛИВІШИЙ ВІД ЗОЛОТА.
БРИТАНІЯ І ФРАНЦІЯ ВИКОРИСТАЮТЬ РЕЗЕРВИ ЗОЛОТА ДЛЯ БОРОТЬБИ З ЕКОНОМІЧНОЮ КРІЗОЮ

Лондон, 28. липня. — Для боротьби зі загальною економічною крізою Велика Британія готовиться використати резерви свого золота на суму понад 600,000,000 долярів. Це мало б послужити Британії „помостом" від вичерпання теперішньої британської долярової позички, що передбачують на половину найблищої зими аж до часу, як почне діяти плян Маршала.

Париж, 28. липня. — Під час розгляду европейських ресурсів паризькою Конференцією Европейської Співпраці виявлено, що в цьому році Франції загрожують найслабші жнива, які були від 1815 року. Знавці стверджують, що Франція потребуватиме в найблищому році довезти зза кордону біля 3,000,000 тон збіжжя, що на теперішню ціну коштуватиме біля 300,000,000 долярів. Французькі закордонні позички будуть використані в цілости вже до кінця цього року, а французькі резерви золота, які будуть частинно використані для боротьби з крізою, не переходять 445,000,000 долярів. Тому вважається, що Франція буде намагатися дістати додаткові кредити вже „на конто" пляну Маршала.

ЕКСПЛЬОЗІЯ КОРАБЛЯ У БРЕСТІ

У ФРАНЦУЗЬКОМУ ПОРТІ ЕКСПЛЬОДУВАВ НОРВЕЖСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ, НАВАНТАЖЕНИЙ НІТРАТОМ; ВЕЛИКІ ШКОДИ Й ЖЕРТВИ.

Брест, Франція, 28 липня (АП). — Сьогодні тут трапилась страшна експльозія норвежського корабля Либерті, навантаженого нітратами (азотанами). Під час постою корабля в порті, на ньому відкрито пожар, що почав поширюватись, не зважаючи на енергійну протипожарну акцію. Щоб забезпечити порт та інші кораблі від нещастя, французькі власті наказали відчалити горіючий корабель на відповідну віддаль. Пять годин пізніше корабель експльодував і сила нкспльозії була така велика, що заподіяла великі шкоди в місті. З черги експльодувала міська газівня та склади нафти, спричинюючи пожар в торговельній дільниці міста. Згідно з тимчасовими обчисленнями, 8 осіб було вбитих і біля 900 поранених. Сподіючися дальших експльозій, населення почало втікати з міста. Завдяки енергійній акції французьких властей пожар пощастило локалізувати, хоча пізно ввечері над містом ще підносилися хмари диму. Корабель виїхав з Ню Йорку 11-го липня і був в дорозі до Антверпії, але зупинився в Бресті з огляду на страйк бельгійських портових робітників.

АНГЛІЙЦІ НЕ ВТРАЧАЮТЬ НАДІЇ НА ПОРОЗУМІННЯ З БОЛЬШЕВИКАМИ.

Лондон, 28 липня.—У звязку з розбиттям англійсько-советських торговельних переговорів, які від довшого часу велися в Москві, президент Торговельної Ради сер Стафорд Крипс заявив сьогодні в парляменті, що розбиття було „хвилевим розчаруванням" та що будуть пороблені окремі намагання", щоб досягнути порозуміння. Англії йде про 1,000,000 тон збіжжя, яке вона мала б дістати від Советів.

ГЕН. ДЕ ГОЛЬ ПРОДОВЖУЄ СВОЮ ПРОТИКОМУНІСТИЧНУ АКЦІЮ.

Париж, 28 липня. — Бувший президент Франції, ген. де Голь, виступивши отверто проти Советського Союзу та проти комуністів у Франції, ще тільки збільшив свою вже і так велику популярність в країні. Після вчерашнього виступу в Реннер, в столиці Бретонії, прихильники де Голя в Парижі звернулися до міської Ради за дозволом зорганізувати в жовтні масову демонстрацію в одному з найбільших скверів в центрі Парижа. Комуністична преса гостро виступає проти де Голя, закидаючи йому особисті амбіції.

УСПІХИ ТОРГОВЕЛЬНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ В ЖЕНЕВІ.

Женева, 28 липня. — Торговельна конференція в Женеві, в якій беруть участь найвизначніші економісти поодиноких країн та завданням якої є приготовити статут для Міжнародної Торговельної Організації, з успіхом продовжує свою роботу. На всік 8 розділів статуту вже ухвалено 6, поробивши деякі зміни в проектах, головно в напрямку узгіднення статуту з американськими вимогами та поглядами.

„РЕФОРМА" ВИСОКОГО ШКІЛЬНИЦТВА В ПОЛЬЩІ.

Варшава, 28 липня. — Польський комуністичний уряд рішив перевести „реформу" високого шкільництва в країні, з метою „достосувати його до нової політичної дійсности". Приготовано новий „виховний законопроєкт" на підставі якого і професори та студенти мусітимуть видержувати різні „політичні проби". „Марксизм-ленінізм" буде вже й в Польщі базою виховання та головним предметом навчання.

НОВІ СОВЄТСЬКО-АМЕРИКАНСЬКІ СУПЕРЕЧНОСТІ В АВСТРІЇ.

Відень, 28 липня. — Австрія в останньому часі стала одним з головних теренів советсько-американських суперечностей. Після советського протесту проти американської допомоги цій країні, тепер дійшло до непорозумінь на „ґеологічному" тлі. Недавно совєти звернулися до американців за дозволом допущення в американську зону советської „ґеологічної місії". Американці, підозріваючи, що Совети хочуть досліджувати там зложжя урану, домагалися насамперед вияснення цілей місії. Совети тоді зрезигнували з її висилки, відмовляючи рівночасно американцям права переїзду через советську зону.

ВІЙНА В ІНДОНЕЗІЇ.
Дальші успіхи голяндців; Індія протестуватиме в Раді Безпеки.

Батавія, 28 липня (АП).— Голяндська „поліційна акція" на островах Джаві і Суматра, в якій беруть участь всі роди зброї з авіяцією і фльотою включно, продовжується успішно. Голяндські війська швидко посуваються по всій території.

Ню Дельгі, Індія, 28 липня. — Віцепрезидент індійського внутрішнього уряду, Пандіт Негру, заявив сьогодні на пресовій конференції, що завтра рано Індія предложить Раді Безпеки О. Д. протест проти голяндської акції в Індонезії.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодиноке число три центи.		Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сіти і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75
Число в понеділка (з англійською Частиною):		Monday's issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

БАЛЯНС 80 КОНГРЕСУ

У неділю 27 липня ранком закінчилася перша сесія теперішнього, 80 з черги американського конгресу. У понеділок 28 липня помістили передові щоденники обемистий звіт з праці конгресу. У звіті головна увага звернена на досягнення конгресу, на переведені ним закони й ухвалені резолюції. Крім цього звертається увагу на невикінчені справи. Щоб могти подати справедливу оцінку праці конгресу, треба зіставити побіч себе переведені, і непереведені справи і так зробити підсумки праці.

Балянс коротко представляється так: у минулій сесії конгрес мав призначених 205 днів на працю. В тому часі виголосили законодавці 12,000,000 слів й обміркували 1,900 законопроєктів (билів) та резолюцій. З них палата репрезентантів прийняла 1,100, а сенат 800. Викінчено понад 300, справ, готових до підпису президента, з яких президент відкинув на підставі права вета десять. Із ухвалених обома палатами законопроєктів лише один тузин відноситься до загальних, великих справ. Решта це справи дрібні, які відносяться до поодиноких осіб, місцевостей, стейтів. Та все таки вони важні для поодиноких осіб й околиць і їх мусів полагодити конгрес на підставі конституції.

З полагоджених справ одні відносяться до закордонної політики, інші до внутрішньої. Із закордонних справ загально відомі ці, що відносяться до так званої Доктрини Трумана, тобто до американської допомоги країнам, існування яких загрожене збоку комуністичної агресії. Тут належить економічна й військова допомога на цілі якої конгрес ухвалив $400,000,000; з них $250,000,000 призначені для Греції, а $150,00,000 для Туреччини. Крім цього конгрес ухвалив $332,000,000 на відбудову знищених війною країн, а це Греції, Італії, Австрії, Тріесту й Китаю; признав департаментові стейту $12,000,000 на продовжування закордонних радіопередач відомих під назвою „Голос Америки". Для збігців конгрес призначив $75,000,000, якими має заопікуватися агенція О. Д. з назвою ІРО. Сенат ратифікував мирові договори з Італією, Угорщиною й Румунією.

Із внутрішного законодавства важливіші такі закони: Новий Акт Робітничий; федеральний буджет у висоті 34½ більйонів долярів, отже близько два більйони менше, ніж домагався президент; конгрес ухвалив продовження контролі чиншів до 28 лютого 1948; ухвалив закон про злуку військових сил Америки; закон про наслідство в уряді президента; резолюцію, щоб перевести поправку до конституції для зміни реченця урядування президента — не довше як дві каденції.

З неухвалених проєктів в закордонних справах мабуть найважніший є проєкт допущення в Америку 400,000 скитальників, а в домашніх справах бил про загальний військовий вишкіл.

Хто знає організацію конгресу і розуміє способи його праці, той на підставі балянсу мусить прийти до висновку, що перша сесія 80 конгресу була плодовита.

Століття Ліберії

На підставі прокламації президента Трумана, Злучені Держави святкують століття оснування республики Ліберії в днях від 24. липня до 14. серпня 1947. Само століття припадало на 26. липня і з цієї нагоди Вашинґтон дав дарунок Ліберії у формі ново побудовано пристані. Перед сто роками, тобто 26. липня 1847, проголошено вільною розмірно невелику територію на західнім побережжі Африки і в ній почато поселювати американських нігрів, звільнених з неволі. Від тоді Злучені Держави Америки опікувалися незалежністю цеї країни.

Під теперішній час одно американське підприємство, а це Фаєрстон Тайр енд Роббер Компані має від 1920 р. 99-літній контракт на продукцію ґуми на однім мільйоні гектарів землі в Ліберії і це викликує гостру критику збоку чоловіколюбців під замітом, що це визиск убогої країни, яка сама не дозріла до використання своїх природних багатств. З другого боку це на ділі є едине підприємство, яке дає постійну працю 20,000 мешканцям Ліберії, а урядові дає постійні податки від доходу і від робітничих хатин.

Республика Ліберія втримала свою незалежність упродовж століття, не зважаючи на сусідство Франції, Еспанії та Англії чи там їхніх колоній. Торговці згаданих країн пробували нераз загарбати Ліберію під свій „покров", але ліберійський уряд все вмів забезпечити собі поміч Злучених Держав і так втримав незалежність країни аж до сьогоднішніх часів. З вдячности для Америки Ліберія співає 26 липня американську патріотичну пісню „Май контрі" — „Ти, Земле моя", а щойно опісля ліберійський гимн.

З огляду, що довкруги Ліберії лежать самі европейські колонії, Ліберія являється оседком надій для свободи інших африканських околиць. Вона теж є живим свідком, що нігри спосібні правити самі собою, коли їх хтось охоронює від напастей чужинців.

До Ліберії можна легко доступити, бо вона має 300 миль морського побережжя. Населення її докладно ніхто не знає, бо там не переводять списку („цензусу"). Є одначе науковці, які від себе подають обчислення і на цій підставі пишеться, що там живе між 1,300,000 і 2,500,000 людей. Між ними є „цивілізовані" і „нецивілізовані" нігри. Цивілізована кляса це американо-ліберійці, тобто нащадки колишніх невільників, які працювали в американських плянтаціях, а опісля були визволені і вислані на поселення до Ліберії. Їх тепер є яких 20,000 душ і вони належать до кляси інтелігенції, бо все таки мають якусь освіту. Вони мають вплив на інші африканські племена.

Ліберійські племена діляться на магометан і немагометан. Вони говорять різнородними діялектами, деякі звісні з того, що чоловіки мають по кілька жінок, а жінки по кілька чоловіків. У них є свої школи і свої суди. Коли хто скаже, про „родовитого ліберійця", то це відноситься до нецивілізованої людини і є обидою для „цивілізованого ліберійця".

З історії треба згадати, що вже в 1776 р. появилася в Америці думка, щоб в Африці найти пристановище для американських нігрів, яких визволено з неволі. На диво, з цим проєктом годилися власники невільників тому, що такі бувші невільники вели агітацію за визволення між невизволеними. Одначе щойно в 1816 році прийшло до зорганізування Американського Колонізаційного Товариства, яке дістало підтримку від білих людей і від нігрів. Під впливом агітації, веденої згаданим Товариством, американський конгрес в 1919 р. ухвалив $100,000 на „репатріяцію". Тодішний президент Монро передав ці гроші Американському Колонізаційному Товариству і за рік вивезено до Африки перший корабельний транспорт визволених нігрів. Багато з прибувших вимерло від малярії і інших кліматичних пошестей так, що коли в 1922р . прибув другий транспорт, то не багато залишилося з першої виправи. Тоді вибрано околицю, що її називано Монровія у честь президента Монро і там заложено столицю. Один з проповідників, а це Роберт Ґурлі, назвав нову країну „Ліберією", тобто з латинського „Країною Свободи" і ця назва втрималася до сьогодні. В англійській вимові це „Лайбірія". Це була територія під управою Америки і нею управляли зпочатку білі люди. Останнім білим ґубернатором був Тамес Бюкенен, свояк президента Бюкенена. Він помер у 1836 році, а по нім прийшов нігер з стейту Вирджінії, Джозеф Дженкінс Робертс. Бюкенен зорганізував територію на зразок американської республики і вона від тоді стала називатися „Республика Ліберія". Правно Ліберія не стоїть під протекторатом Америки, одначе в практиці Злучені Держави нею піклуються і дають їй субсидії та позички.

Ліберія вступає в друге століття своєї державности з великими надіями на будуче.

Микола Чубатий.

Справа радієвої обслуги американських українців

Добре сталося, що американсько-український місячник "Ukrainian-American News of Pensylvania" заторкнув у своїй редакційній статейці справу українских програм на радіо. „Чого потреують всюди украïнці — пише автор статейки — то добрих українських радіопрограм. Програма повинна продукувати добру музику, вісті про українське життя в краю та закордоном, виголошені в професійнім стилю.

Здебільша, так звані українські радіопрограми, є монотонні, бренячо-тарабанні, наповнені сусідськими торговельними оголошеннями та рекордованими польками. Вони повинні бути більше приемні, інформативні, виховні та забавляючі".

Ця замітка та характеристика, на жаль, на загал є правдива, як теж слушними є домагання автора статейки, до українсько - американських радіопрограм. Річ природна, що подаючи оці слушні уваги під адресою програм, редактор пенсилвенської публікації не увійшов в суть самої справи радієвої обслуги американських українців, тому не найшов причини чому так тепер є. І це саме дає авторови тих стрічок нагоду забрати в цій справі голос, тимбільше, що він сам, ведучи радіопрограму в Ню Йорку, знає які є можливості існування українських радіопрограм та має деякий досвід в цій справі.

Не треба хіба нікого переконувати про великанський вплив того наймодернішого засобу порозуміння поміж людьми. Радіо нині стало явно до конкуренції з пресою. Не диво проте, що нині всі найбільші пресові органи Америки мають свої власні радіостації, щоби доповняти взаємно працю преси та радія. Преса — часопис ділає може триваліше на читачів, радіо, натомість, захоплює куди більше слухачів, ніж преса читачів.

Зокрема це важне, коли йде про американських українців, серед яких, на жаль, рідна преса не є надто поширена. Тоді як всю українсько-американську пресу читає напевно не більше як 40 тисяч американських українців, то навіть ці українські радіопрограми, які існують, слухає напевно вдесятеро стільки, себто біля 400 тисяч людей. Відгомін, який то тут, то там доходить до відома управителів радіопрограм, повчає нас, що українські радіопрограми слухають не тільки укранці, але також несвідомі національно карпатські українці, лемки та другі зросійщені українці.

Українські радіопрограми слухає також багато поляків, словаків та росіян, як теж навпаки, українці тисячами слухають польські, російські чи другі слов'янські програми. Це є факти і з них треба витягнути належні консеквенції, якщо ми хочемо поставити організаційне життя американських українців краще, а їх культурний рівень вище.

Часопис доступний тільки для тих, що їм читання не справляє трудноців, радіо слухають й неграмотні, або півграмотні. На жаль, того наймодернішого засобу поширювання культури та організації громадського життя ми майже не використовуємо, дарма, що нині є ще в Америці доволі багато можливостей послугуватися ним.

Послугуються ним, натомість, вороги українського народу та ширять найбільше отруї серед американських українців і приспособляють їх не тільки до зради українського народу, але також до зради Америки. Саме краща мистецька форма більше притягає слухачів і отруя комунізму скорше всякає в душі некритичних людей. Збоку організованих американсько-українських установ не робиться дослівно нічого, щоби цій пропаганді протиставити здорову інформацію та розвагу, яка теж убрана в високий мистецький рівень могла б притягати ці сотки тисяч слухачів.

Не слід ще забувати, що до так належно зорганізованих українських радіопрограм можна б легко додавати англійські пять чи десять-мінутові додатки, які давали б змогу заінтересувати ще більші маси американців українського та неукраїнського роду справою українського народу.

Коли біля десять років перед останньою війною у Львові побудували першу радіостацію, роками цілими українці старалися, щоб дістати змогу хоч десять мінут надавати укранїську музику та чисто культурні авдиції. Для тої цілі основано окреме товариство, яке могло одначе похвалитися дуже марними успіхами, бо щось двома десять-мінутовими авдиціями. Польський уряд, як власник радія, таки не погодився, щоб українське слово та музика плили у безмежні простори тим новим засобом комунікації. Ми тут на американській землі маємо змогу і години цілі дістати для українських авдицій та не використовуємо тих великанських можливостей.

А всеж таки чи слушні закиди пенсилвенської ґазети? Вони слушні й неслушні. Вони слушні, коли йде про дійсний стан переважної частини українських радіопрограм, одначе зовсім неслушні, коли йде про це, чи ці управителі радіопрограм можуть поступати інакше, себто давати кращі радіоавдиції.

В Европі радієві стації в більшості країн є власністю державної влади, або спілок, контрольованих державою. За слухання радія платиться оплати, свого роду податок від радієвих приймачів і радіо може сповняти виключно мистецько-культурну та пропагандивну працю. Інакше є в Америці. Тут радіо є власністю приватних компаній, які побудували свої стації для зиску. Вони або самі ведуть комерсійні оголошення при помочі наймленого персоналу, або віднаймають час посторонним людям, чи установам, які в межах накреслених надзірною державною установою так званою „Федерал Комюнікейшен Комішен", можуть організувати свої радіопрограми або, для бизнесу або для ширення культури.

Якщо таку радіопрограму організує приватна людина, тоді вона мусить платити за час, збирати платні оголошення, давати свою працю при опрацюванню такої програми, щоби щось з того заробити. Якщо таку радієву програму організуватиме установа громадська, тоді вона може ввесь час віддати на музику, вісті з краю та закордону, на культурні чи освітні відчити, діточі авдиції, дискусії тощо.

Коли візьметься під увагу ще й це, що неанглійські програми підлягають в Америці ще деяким додатковим контрольним обмеженням, а час на радіо доволі дорогий, (одна мінута коштує від півтора доляра вгору), тоді стане ясно, чому оголошення мусять займати перше місце, а музика дальше. На вісті чи культурні точки в такій програмі прямо не має часу, бо хто має заплатити дорогий час та працю підготовки мистецько - культурних частин? Чейже американська радіостація не дасть за дармо часу на такі імпрези, а власник програми забідний, щоби замісць „кенованої музики" наймати мистецькі сили, хоч їх подостатком на американській землі.

Закид, що оголошення є здебільша чужинецькі, є прямо несеріозним в цій ситуації. В листі до автора тих стрічок, як управителя одної радієвої програми пише один заможний земляк таке: „Пощо ви оголошуєте ці неукраїнські компанії? Чи не краще дати більше української музики та сказати щось про Україну?" — Хто має за це останнє заплатити, земляка це не інтересує, бо він не знає, що ця неукраїнська фірма є добродієм української радієвої культури, бо саме вона своїм оголошенням уможливляє, щоби попри ці оголошення всунути пару мінут (за дармо для слухачів) музику, коротку культурну точку, чи дати громадське оголошення даром. З тої причини ніяка українська радіопрограма не може робити різниці поміж оголошеннями українців чи неукраїнців, бо одні та другі, маючи на оці свій зиск, на ділі є платниками тих українських музичних чи культурних частин на радіо, отже меценатами української культури.

Ясна річ, що українські радіопрограми, які відповідали б на вступі наміченим бажанням пенсилвенської газети, мусять бути організовані тільки громадськими установами, які, фінансуючи такі радієві програми , могли б подбати і про кращу музику, про кращий живий спів, про інтересні вісти з краю та закордону та про культурно-освітні частини не тільки в українській, але навіть в англійській мові. Чи є у нас такі можливости, та хто міг би оплачувати, про це іншим разом.

Ол. Луговий. Права застережені.

Дажбожі Внуки

I. НА ЧУЖИНІ МІЖ СВОЇМИ

84)

Нехай помагає дівчатам, хоче — часто приходить в поле, поставить штуку-дві. Можна й читанням зайнятися, щоб час різноманітнити. Пораду чоловіка взяла до голови. Трохи читала на балконі, грала на Ростиславовій скрипці, — чогось ліпше її любила, — виґравала внизу на піяні. Возила з дівчатами в поле перекуску, розкладала начиння на столі, в обід і вечерю, водила на водопій огера, Клайда, часом верхи... Огер, чогось, нікому, крім молодого подружжя, не давався в руки. Часом рядилася у шовкове плаття, вбирала всі свої прикраси, плела віночок собі на голову — й тішилася своїм образом в зеркалі. Часом міряла свій стан і дивувалася, чому вона ні трошечки не повніє. Годину-дві у день пересиплялася, з дівчатами одночасно. Радила собі, як вміла, поки чоловік працював. Тижнів з десять не була вже в місті, похочувалося поїхати, переночувати бодай у своїй кімнаті. Без любчика не поїде, а він за день напрацюється! Любчик той; втоми не відчував. Часом з батьком косили довше годину-дві, трактором. Батько сідав обіч на скринці, покурював, Ростислав керував трактором. Тоді гордо приписував собі так званий „овертайм".

Неділями — годину-другу бавилися з Іриною музикою. До їх кімнати приходили матері й батько. Грали в карти — діти проти батьків. Ірина безсоромно паслася в картах старших подавала знаки чоловікові, немилосердно обоє батьків шахрували. Батьки на несумлінних дітей сердилися, все програвали девять разів на кожних десять.

Або полошили зайців поміж десятками снопів. Ховалися у ще не скошене збіжжя. Бігали й до ріки, побавитися у пастухів. Купатися в ріці їм вже заборонили. Бродили по мілкому, роззувшися. Страшенно захочувалося їсти. Гнали додому й тріпали гей вовки.

Під кінець серпня їх повідомлено про прийняття на перший курс місцевого університету. Ростислава прийнято по віденському матуральному свідоцтву. Його могли й не прийняти — адже чужинець, — правда, одружений з канадійкою, — такий тобто, що зразу звязав з цією країною своє життя, запускає у ній коріння, мов молоде, пересаджене у інший грунт деревце. Аплікантів університетська влада забажала побачити. Обоє їздили з мужами науки поговорити на наукові теми, й так собі, просто по людськи. За одним заходом, поїздивши під доглядом інспектора по місті, — здобув Ростислав дозвіл на керування автом. Того ж дня, у міському домі лише пообідавши, вернули до чесного хліборобського зайняття, вже майбутними студентами... Науковці не передчували, що їхня „Альма Матер" у особах подружжя набуде самих непокірних студіозів, і самих здібних, що ними університет величатиметься.

Знов нові люди.

Пять миль — дорога не далека. Наталка кожної неділі на кілька годин бігла до дому довідатися. Пан Ставрович хотів її не раз відвезти, але дівчина ґейби соромилася. Наприкінці жнив повезли Наталку Ростислав з жінкою. З ними поїхала теж смілива Настя. Захотіла проїхатися, ну, й познайомитися з Наталчиним Миколою.

Хвилин за десяток прогуркотіли по при обійстя Розтягайлів. Поралося там на подвірі двох робітників. Миколу і старого чоловіка-робітника, стрінули також на подвірі Боровички. Гостей запросили до хати, не знали, де посадити. І Боровичка звала Ростислава паничем. Сказав, що він вже жонатий, як його звати — мовляв, одним, або другим імям. З поміччю дочки Боровичка заходилася прийняти гостей вечерою. Настя й Ірина взялися господиням помагати.

(Дальше буде).

В кожній українській хаті повинен знаходитися часопис „Свобода".

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 1947 РОКУ

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 7. Решетар Теодор.
В. 13. Давидович Іван, Давидович Оксана, Теодорович Ольга, Теодорович Павло о., Дичко Михайло, Теодорович Віра.
В. 23. Д-р Калина Володимир.
В. 29. Югас Стефан.
В. 38. ЛаПей Павлина.
В. 39. Гатанас Петро.
В. 45. Мельник Петро.
В. 70. Патуляк Іван.
В. 75. Шургот Володимир.
В. 83. Вишивана Марія.
В. 87. Гарвон Олеся, Трояновська Міна.
В. 90. Лин Петро.
В. 94. Липецький Анеля.
В. 97. Тетла Пелагія, Мельник Володимир.
В. 98. Дудіш Михайло.
В. 102. Лезан Юрій.
В. 104. Лапушінська Олена, Котляр Петро.
В. 123. Панас Катерина.
В. 127. Ґут Реймонд.
В. 130. Вроблевський Михайло.
В. 141. Якима Генрій Й., Ґаер Марія.
В. 144. Марінчак Юрій мол.
В. 147. Ґузій Елизавета.
В. 148. Мисків Лола.
В. 167. Білан Олеся.
В. 168. Сверид Сеселія, Кіш Анна.
В. 170. Колодій Анна.
В. 175. Перон Лувіс, Перон Софія, Шевчук Іван.
В. 176. Хрущ Олена, Несевич Росел.
В. 183. Курилів Зенон, Керулик Марія, Качнер Марія, Сведа Стефанія, Сведа Ольга, Качнер Ольга, Ґубіцький Тарас, Губіцька Сузанна, Мартинюк Петро.
В. 189. Гасин Іван.
В. 192. Брикайло Анна, Брикайло Іван.
В. 220. Нівранська Марія, Нівранська Анна, Пітула Стефан.
В. 221. Василовська Анна.
В. 226. Васала Антін.
В. 233. Савчин Зофія.
В. 242. Дончак Анна.
В. 288. Данилюк Олена, Данилюк Андрій.
В. 325. Ничай Франко.
В. 332. Наф Норман М.
В. 341. Лисай Олена, Мисевич Вілям 2.
В. 342. Грицуна Йосиф.
В. 347. Камерон Джійна К.
В. 352. Комар Верґенія.
В.В 361. Муц Михайло, Лібович Юрій, Савіцький Антін, Фолварк Софія, Чарнецька Ірина.
В. 371. Могиляк Василь.
В. 383. Ґрозінський Михайло.
В. 401. Кренціґлова Дорота.
В. 406. Духник Йосифа.
В. 413. Колот Аделя Ю.
В. 421. Павельчак Іван.
В. 427. Батенчук Анна.
В. 432. Петрош Бодій В., Калин Сил, Кульчицький Ольга, Родаль Стефан, Колісник Михайло, Безручка Михайло, Ясінський Броніслав, Чабан Олекса.
В. [illegible] Шинкар Марія.
В. 451. Динко Йоанна.
В. 464. Чопек Марія, Кузан Катерина.
В. 473. Пелех Іван.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 7. Шубовський Іван,* Федашко Лука, Петрунцьо Юрій,* Кріль Іван Б.*
В. 25. Авраменко Василь.
В. 40. Макаровський Андрій, Тех Анна, Тех Теодора.
В. 78. Ваненчук Антін, Вдовяк Антонина.
В. 84. Ґоголь Іван Юрій.*
В. 130. Коваль Володимир, Дзюта Стефан.*
В. 150. Вебер Іван.*
В. 341. Мисевич Михайло.
В. 343. Солтов М. Розалія.
В. 361. Бойко Олекса,* Бойко Пазя, Кальба Григорій.
В. 363. Лесків Марта.
В. 364. Барбер Ірина.
В. 365. Горват Тесій.
В. 369. Підставка Марія.
В. 432. Балан Катерина, фролак Марія.
В. 445. Гладун Петро,* Гладун Володимира, Гудима Силвія, Сапко Анна, Москаль Володимир.*

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 90. Лин Дмитро,* Лостон Су, Лостон Никола,* Лин Михайло.*
В. 176. Сталоній Катерина.
В. 233. Дзінкола Юлія 2, Смола Текля.
В. 287. Отт Еленора.
В. 306. Лесків Василь,* Тулуя Анна.
В. 345. Горн Юлія.
В. 361. Лесик Онуфрій, Лесик Марія.
В. 445. Мудрик Михайло.*
В. 458. Краєцький Володимир.*

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 130. Коваль Володимир.
В. 141. Зайцер Петро.*
В. 179. Ґреско, Іван,* Ґреско Йосиф мол.*
В. 189. Келик Михайло.*
В. 206. Каролишин Іван.*
В. 251. Ґреско Дмитро о.
В. 305. Вісловський Григорій.*

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 65 1 член.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 54. Ґурник Мирослава.
В. 63. Бріский Павло.*
В. 67. Табака Тарас.*
В. 94. Гач Василь, Равський Андрій.*
В. 136. Щерба Антін,* Война Іван,* Шіварський Никола.*
В. 164. Роль Марія.
В. 221. Водянський Дмитро П.,* Бережовська Зофія, Бережовський Стефан.*
В. 261. Ґребович Григорій,* Ґребович Зофія.
В. 280. Нідог Марія.
В. 292. Курилів Стефан.
В. 309. Варян Олена, Платко Вілям С.*
В. 312. Співак Володимир, Кручак Андрій.* Базарницький Лука.
В. 335. Бубен Ірина.
В. 338. Контіляк Іван.*
В. 414. Івман Омелян Л.*
В. 415. Цвян Михайло.*
В. 432. Петровська Теодозія, Петровський Іван.*
В. 458. Шеґда Марія, Шеґда Теодор.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 9. Томко Магарета.
В. 45. Кулик Горис О.*
В. 50. Дзінкола Юлія 2, Смола Текля.
В. 267. Отт Еленора.
В. 326. Лесик Онуфрій, Лесик Марія.
В. 415. Сталоній Катерина.
В. 426. Лин Михайло,* Лостон Су, Лостон Никола,* Лин Дмитро.*
В. 432. Мудрик Михайо,* Снігур Марія.
В. 446. Гриців Ілія, Несторовський Володимир.
В. 473. Литвин Варвара.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 130. Коваль Володимир.
В. 141. Зайцеф Петро.*
В. 179. Ґресків Іван,* Ґресків Йосиф.*
В. 189. Келик Михайло.*
В. 206. Королишин Іван.*
В. 251. Ґресько Дмитро.
В. 305. Вісловський Григорій.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 65. 1 член.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ВИПЛАЧЕНИМ ОБЕЗПЕЧЕННЯМ.

В. 206. Виспянська Йосифина.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 85. Крайняк Зофія.
В. 230. Мамрик Розалія.
В. 461. Найкалик Петро.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 2. Воргач Юлія, Гутник Михайло.*
В. 73. Пшоновський Йосиф.*
В. 84. Медвідь Константин.*
В. 85. Попяк Петро.*
В. 123. Бриндзя Іван,* Бриндзя Григорій.*
В. 147. Саврун Стефан.*
В. 159. Келер Петро.*
В. 163. Шостак Михайло,* Шостак Іван,* Шостак Петро,* Шостак Павло.*
В. 221. Николайшин Ольга.
В. 223. Фещак Василь.*
В. 264. Попівчак Петро М.*
В. 333. Дребот Іван,* Дребот Анеля.
В. 370. Дикун Стефан.

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛИ:

В. 1. Хомяк Павло.
В. 8. Поліпко Петро.
В. 75. Марняк Олена.
В. 85. Корницький Василь.
В. 91. Павлиш Йосиф.
В. 97. Хованець Олекса.
В. 108. Царук Гарасим.
В. 109. Василь Анна.
В. 138. Соляр Петро.
В. 147. Фоник Іван.
В. 155. Білінський Кость.
В. 183. Шеремета Володимир.
В. 204. Микитович Михайло, Пенкальський Григорій.
В. 216. Станкевич Текля.
В. 229. Малик Михайло.
В. 236. Рійс Катерина.
В. 259. Лещишин Олександра.
В. 275. Підгурська Анастазія.
В. 292. Шевчук Андрій.
В. 293. Ставнічний Петро, Нигрич Семен.
В. 301. Медзяк Дмитро.
В. 307. Аркатин Григорій.
В. 314. Паращак Данило.
В. 324. Солтанюк Нестор.
В. 345. Денис Никола.
В. 361. Романишин Олекса.
В. 386. Кучмак Павло.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком червня 1947 року було в У. Н. Союзі повнолітних членів	34,967
В місяці червні 1947 р. прийнято нових	96
В місяці червні 1947 р. прийнято наново	30
В місяці червні 1947 р. прийнято з переступними листами	16
В місяці червні 1947 р. прийнято з інших кляс	8
В місяці червні 1947 р. прийнято зо старого роду обезпеч.	1
Разом	35,118
В місяці червні 1947 р. суспендовано	29
В місяці червні 1947 р. відійшли з переступними листами	18
В місяці червні 1947 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	8
В місяці червні 1947 р. відійшли до нового роду обезпеч.	1
В місяці червні 1947 р. відійшли зо зворотом у готівці	19
В місяці червні 1947 р. відійшли на безплатне продовж.	3
В місяці червні 1947 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	1
В місяці червні 1947 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці травні 1947 р. померли	29
Разом	108
З кінцем місяця червня 1947 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	35,010

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі А.	на $ 250	5
В клясі А.А.	на $ 500	84
В клясі В.	на $ 750	12
В клясі С.	на $1000	170
В клясі В.В.	на $1500	6
В клясі С.С.	на $2000	1

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі О- 500	на $ 500	461
В клясі О-1000	на $1000	306
В клясі О-1500	на $1500	4
В клясі О-2000	на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	4,872
В клясі Р-1000	на $1000	3,402
В клясі Р-1500	на $1500	43
В клясі Р-2000	на $2000	43
В клясі Р-2500	на $2500	7
В клясі Р-3000	на $3000	3

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	3,401
В клясі Е-1000	на $1000	1,566
В клясі Е-1500	на $1500	39
В клясі Е-2000	на $2000	29
В клясі Е-2500	на $2500	5
В клясі Е-3000	на $3000	6

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі W- 250	на $ 250	2
В клясі W- 500	на $ 500	4,465
В клясі W- 750	на $ 750	1
В клясі W-1000	на $1000	3,703
В клясі W-1500	на $1500	40
В клясі W-2000	на $2000	18
В клясі W-2500	на $2500	1
В клясі W-3000	на $3000	3
В клясі W-різні суми		77

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів.

В клясі Т- 100	на $ 100	3
В клясі Т- 250	на $ 250	165
В клясі Т- 500	на $ 500	3,559
В клясі Т- 750	на $ 750	520
В клясі Т-1000	на $1000	7,750
В клясі Т-1500	на $1500	182
В клясі Т-2000	на $2000	52
Разом		35,010

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 13. Зендран Ліліян Л., Завіський Михайло П., Давидович Христина, Давидович Юрій, Давидович Гелена.
В. 23. Калина Ярополк, Калина Олгард В.
В. 33. Надій Вілям В., мол.
В. 63. Баль Маріянна Е.
В. 66. Олександер Едвард Л. 2.
В. 75. Онуфритон Іван Я.
В. 76. Фуярчик Іван Р., Штогрин Іван С., Матвіїшин Лувіс.
В. 80. Біндас Варвара А.
В. 85. Дер Едвард І., Дер Станислав М., Чіпод Ґлорія Д.
В. 87. Трояновська Ґейл М.
В. 94. Федишин Беверлій К. Атаман Христина Д., Липецька Надія.
В. 104. Котляр Ірина, Котляр Ярослав Б., Пастушак Марія М., Габорак Роберт Й., Габорак Беверлій А., Крійґер Франко Г., Крійґер Каролина А.
В. 123. Василик Іванна М., Василик Марилина.
В. 130. Мартин Ірина.
В. 133. Романишин Кароля А., Бунцек Іван Т., Феруґія Домінік.
В. 136. Война Еленора М., Война Анна М.
В. 146. Дороженко Стефанія С.
В. 148. Мисків Лінда Кароля.
В. 155. Будняк Іван мол., Сасала Денис І., Мілер Клиренс, Мілер Розалія М., Мілер Йосиф мол.
В. 157. Зварич Евген.
В. 167. Білан Даяна.
В. 168. Дячишин Франко, Алва Ґлорія, Лещик Роберт Н., Падляк Константина, Лещик Володимир Ч., Семків Кароля А., Дячишин Іван Ч., Станішевська Сузанна, Ворд Варвара Анна, Дячишин Веверлій А., Дячишин Мирон С., Бабик Іван Т.
В. 175. Кір Джойс А., Перон Лувіс К.
В. 179. Паращак Павло мол.
В. 183. Шустек Юлія А., Волох Давид Л., Туслій Долореса Е., Губіцька Марґарійта С., Туслій Ненсій А., Брезіна Андрійяна, Брезіна Ґералд Р., Керилюк Елейна П., Курилів Реймонд С., Прокіпчук Річард Д., Прокіпчук Іванна, Мартин Марія К., Прокіпчук Вілям.
В. 192. Брикайло Іван мол.
В. 204. Міктович Мілісент, Міктович Сузанна.
В. 210. Бучер Генрій Й., мол.
В. 218. Ґурин Рослин М.
В. 226. Бабій Василь Ч., мол., Васала Ненсій А., Марцінковський Джеймс мол., Ґерула Джойс Джійна.
В. 281. Левійн Михайло.
В. 305. Медвік Марія А., Медвік Сандра Л., Медвік Розалія М.
В. 316. Нол Роберт А., Чугій Вейн Й.
В. 319. Школ Франко Г.
В. 325. Чупа Дорота А., Романчук Йосиф, Гавришко Юрій, Підгірний Річард Г.
В. 352. Мулет Франко Кліфорд, Мулет Марилина М., Комар Марґарійта А., Комар Стефан мол.
В. 361. Сухоцький Вілям М., Заєр Іван Дж., Добрянська Марія Р.
В. 403. Хомін Іванна Е.
В. 406. Щук Франко І., Фосет Йосиф Ґ.
В. 413. Пекатовський Едвард.
В. 414. Окійф Іван Ф.
В. 421. Петрин Патрися І., Петрин Веслій Вм. мол.
В. 432. Дутко Евгенія А., Горін Вілям Р., Лущак Роберт Й., Мельник Стелля, Мороз Володимир І., Непораний Орися, Непораний Віра, Протас Анна Д., Собчак Данило П. 2. Верес Ольга.
В. 433. Романська Кароля А., Романський Джеймс Вм. мол.
В. 441. Сироїд Доналд Р.
В. 469. Турчин Вілям мол.

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 7. Ґодінська Патрися Р., Прокіпчак Данило, Ґодінський Йосиф А., Прокіпчак Іванна А., Прокіпчак Іван.
В. 130. Дзюма Джейна К.
В. 150. Вебер Беверлій С., Вебер Іван.
В. 163 Постельска Магарета.
В. 204. Луців Леся Л., Луців Анна М. 2.
В. 291. Єленій Джійна М.
В. 326. Гадук Павло.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 7. Решетар Теодор.
В. 273. Медвід Наталія.
В. 458. Краєцька Леся А., Краєцький Володимир Н., мол.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС.

В. 64. Крушельник Річард Й.
В. 157. Зварич Любов.
В. 380. Деркач Генрій.

СУСПЕНДОВАНІ ДІТИ:

В. 7. Нестер Алися Л., Нестер Маргарета М., Нестер Ірина, Нестер Никола, Бачо Андрій М.
В. 17. Філевич Іван, Філевич Михайло мол.
В. 45. Мороз Марія.
В. 48. Белес Леон, Белес Дорота, Белес Павло Р.
В. 54. Ґурняк Надія.
В. 63. Бріська Варвара Дж.
В. 78. Дудаш Стефан.
В. 84. Ґайда Катерина, Ґайда Тома, Ґайда Верґенія.
В. 142. Ґрондвалд Петро мол.
В. 148. Біленький Павло О., Біленька Марія М.
В. 163. Токарчик Іван.
В. 202. Барвінчак Іван, Барвінчак Йосиф.
В. 219. Урбан Володимир, Білоус Стефан М.
В. 221. Николаїшин Іван.
В. 242. Гришко Тереса, Николайко Анастазія, Николайко Марія, Вінский Олекса.
В. 277. Олексів Михайло.
В. 313. Ласейко Катерина.
В. 336. Будованець Мирон.
В. 348. Беца Тілій Е.
В. 353. Ільчишин Мейл, Ільчишин Вілям.
В. 412. Крайняк Павло.
В. 414. Вілман Франко, Чухрій Катерина Е., Ґвінел Іван Н.
В. 458. Шеґда Едвард Г., Шеґда Фред М.
В. 469. Заболотний Панко.
В. 471. Кухаришин Олена Г. Кухаришин Надія С., Фескун Тарас Д., Мигаль Володимир А.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 56. Медвідь Наталія М.
В. 186. Решетар Теодор.
В. 438. Дзюрак Михайло.
В. 446. Несторовська Надія О. 2, Несторовська Наталія 2.
В. 473. Деревінський Іван, Деревінська Марія, Литвин Ярослава, Литвин Стефанія А.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. С.:

В. 7. Решетар Теодор.
В. 83. Вишивана Марія.
В. 87. Ґаврон Олеся.
В. 98. Дудич Михайло.
В. 102. Лезан Юрій.
В. 127. Ґут Роман.
В. 144. Марінчак Юрій мол.
В. 147. Ґузій Елизавета.
В. 175. Шевчук Іван.
В. 176. Хрущ Олена, Насевич Мирослав.
В. 220. Нівранська Марія, Нівранська Анна.
В. 273. Медвід Наталія М.
В. 288. Данилюк Олена.
В. 342. Грицуна Йосиф.
В. 383. Ґрудзінський Михайло.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС.

В. 64. Крушельник Річард Й.
В. 157. Зварич Любов.
В. 380. Деркач Генрій.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 48. Куцаба Едвард.
В. 121. Яворська Марія.
В. 163. Шостак Вілям мол.
В. 204. Кучмак Ігор.
В. 230. Кучманич Андрій.

ДІТИ ПОМЕРШІ.

В. 45. Ніколо Андрій.
В. 362. Домінк Іван М.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком червня 1947 року було в У.Н.С. дітей членів	12,029
В місяці червні 1947 р. прийнято нових	24
В місяці червні 1947 р. прийнято наново	14
В місяці червні 1947 р. прийнято з переступними листами	4
В місяці червні 1947 р. прийнято з інших кляс обезпечення	3
Разом	12,174
В місяці червні 1947 р. суспендовано	47
В місяці червні 1947 р. відійшли з переступними листами	11
В місяці червні 1947 р. відійшли до старших членів УНС	17
В місяці червні 1947 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	3
В місяці червні 1947 р. відійшли зо зворотом у готівці	5
В місяці червні 1947 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці червні 1947 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	—
В місяці червні 1947 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці червні 1947 р. померли	2
Разом	85
З кінцем місяця червня 1947 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	12,089

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-шій	на $500	3,668
В клясі 2-гій	на $400	1,054
В клясі 3-тій	на $100	2,398
В клясі 4Р	на $ 250	106
В клясі 4Р	на $ 500	1.723
В клясі 4Р	на $1000	567
В клясі 5Е	на $ 250	237
В клясі 5Е	на $ 500	1.769
В клясі 5Е	на $1000	438
В клясі 6С	на $ 500	93
В клясі 6С	на $1000	36
Разом		12,089

З кінцем місяця червня 1947 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених 47,099

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У. Н. Союзу повинен прочитати і відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого Департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за червень 1947 року суспендованими, можуть бути приняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Тесаме відноситься також до тих членів, які впродовж червня 1947 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Д. Галичин, гол. секретар

ПОМЕР О. ІВАН ЗАХАРКО В ДЖІНЕТ.

О. Іван Захарко, українсько-катол. парох у Джінет, в стейті Пенсилвенії, помер у понеділок 28. липня 1947, у 75 році життя.

Покійний належав до старшої генерації наших священиків і був тихим працівником на народній ниві попри совісне сповнювання своїх душпастирських обовязків. Народився в селі Довгомостиська, повіту Судова Вишня, в Західній Україні, в 1872 р. Середну й університетську науку побирав у Львові, але тому, що на його час припала боротьба студентів за український університет, він разом з іншими студентами взяв участь у славній сецесії українських студентів з львівського університету і перенісся до Відня. Після покінчення студій був висвячений митрополитом А. Шептицьким у Львові в 1902 р. До Америки прибув у 1908 р., був парохом в різних місцевостях, між ін. в Ст. Луїс, Мо., Коговс, Н. Й., Бейон, Н. Дж. і Джінет, Па. Став членом У. Н. Союзу негайно після прибуття до Злучених Держав, тобто в 1908 р. Покійний повдовів перед приїздом до Америки, а в краю полишив двоє дітей, які виховував з Америки.

БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЗНАЧИТЬ, НАЛЕЖАТИ ДО ТАКОЇ ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ, ЩО ПОБУДОВАНА НА ПЕВНИХ, ТРІВКИХ І СОЛІДНИХ ОСНОВАХ.

ДО ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ СТЕЙТУ КОНИКТИКАТ!

Повідомляємо, що

ОРҐАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

ВСІХ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ ЗІ СТЕЙТУ КОНЕКТИКАТ

—: відбудуться :—

В НЕДІЛЮ, 3. СЕРПНЯ (AUGUST 3, 1947)

В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ

ПІД Ч. 217 HALLETT ST., BRIDGEPORT, CONN.

Збори зачнуться точно в годині 2. пополудні.

На ці збори повинні прибути всі відділові **урядники**, всі **делегати** на минулу конвенцію, а теж **члени** з поблизьких місцевостей. Маємо до вирішення справи нашого Окружного Союзового Комітету, а теж будуть обговорені загальні організаційні справи У. Н. Союзу. На збори приїде гол. предсідник **М. Мурашко**, а теж організатор **А. Маланчук**. 158,75

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ:
М. Галькевич, предс. **П. Дудко**, секр.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА"

FOR THE BLIND

American Red Cross Photo

Excerpts from Junior Red Cross magazines, transcribed in Braille by Red Cross volunteers, are bound for distribution to 93 schools for the blind.

Жидівська підземна Гаґана

Про славну тепер жидівську підземну армію в Палестині передає вісті Гомер Біґард, кореспондент Ню Йорк Геральд Трибюн. Він зайшов до підземного льоху цеї армії, що її звуть „Гаґана" і був свідком заприсяження нових вояків, що приготовляються стати оборонною силою майбутньої жидівської держави в Палестині. Біґарт твердить, що це перший раз жидівскье підземелля допустило закордонного кореспондента на таке свято.

На підставі попередньої умови кореспондент стрінувся з двома членами Гаґани на люднім перехрестю близько Сіоністичного Цирку в Єрусалимі і то саме в часі, коли довкруги кипіло рухливе життя, бо люди виходили з театрів. Це був догідний час, бо тоді британські сторожі безпеченства не звертали уваги на кожного чоловіка окремо. Стрічні підійшли до авта, яке ждало на них при хіднику вулиці. До них присівся ще один вояк з Гаґани. Кореспондент усів на заді між двома членами підземної армії і тоді йому дали окуляри закриті на зверх тасьмою, а з середини знадоблені охоронними бічницями так, щоб не можна було нічого бачити на боки. Якийсь голос сказав йому: „Затримай окуляри, доки ми не приїдемо на місце''.

Сліпа їзда.

Ми переїхали яких двадцять мінут, задержавшися раз для перепущення возів з перехресної вулиці і для забрання ще одного підземного вояка. Я добре знаю Єрусалим, одначе ми скручували тільки разів, що я втратив слід, куди ми їхали.

Я мав враження, що ми були ще в Єрусалимі, коли авто стануло і мене ще „осліпленого", повели через подвіря, вимощене нерівним камінням. Я почув, що двері були отворені і ми переступили поріг. „Можете здіймити окуляри" сказав голос.

Ми опинилися в темнім коритарі і треба було підождати кілька хвилин, щоб очі вояків призвичаїлися до темноти. Потім ми пішли крутими сходами вділ і треба було робити один крок по другім обережно, заки ми зійшли на другий коритар, теж цілком темний. При кінці коритаря нагло відчинилися двері і через отвір влетів сніп світла. Ми поспішно минули двох вартових і ввійшли до залі для церемоній.

Я був до деякої міри неприємно діткнений. Хоч я знав простоту Гаґани, то всетаки оця заля була занадто проста, вибілена вапном. Зпочатку здавалося, що в ній нема нічого, крім довгого стола з чорним покривалом. Коли ми входили, два офіцири станули „на позір" при обох кінцях стола.

Кімната була освітлена напів темно, бо світло було заслонене папером. Зпоза переділки визирало світло двох свічок. Переділка відділювала задну часть кімнати від передної. Це була висока кімната. Високо на стінах були вікна, але й вони були прикриті, щоб з них не прозирало світло. Були теж малі двері, сильно засунені. Шептом сказали мені вояки, що двері є на те, щоб ними виносити нагло зброю, яку вживається під час церемонії. На бічній стіні я бачив мапу Палестини, а на задній напис: „Одна рука на плузі, а друга на мечі".

У кімнаті панувала глуха тиша. З коритаря долітали притишені кроки. Вкінці отворилися двері і в кімнату ввійшла ґвардія з прапором Сіону, синьої й білої краски, зо звіздою Давида. За ними ввійшов командант. Він був одягнений як і інші, в уніформі кгакі, оперізаний ременем з пистолею, на ногах мав чорні черевики. Мені сказали, що він має під своєю командою 400 хлопців, які творять батальйон. Він мав около 28 літ, а походив з жидівсько-німецького роду. На голові командант мав ярмурку.

Присяга рекрутів.

Загалом мало скласти присягу 50 нових рекрутів у віці 16—17 літ. Їх вводжено групами по 10 людей. Перша колона ввійшла в одиничній формації, виконала „вправо зворот" і станула „на позір", лицем звернена до стола. Зпід накривала витягнули прапор і Біблію, а побіч неї положено револьвер Мавзера. На рогах стола лежали малі біблійні книжки, а наліво від кожної малий револьвер. Побіч великої Біблії лежали два образи. На однім була голова Герцля, творця політичного сіонізму, а на другім голова першого упавшого чероя Гаґани, Йосифа Трумпельдора.

Прибічник команданта підійшов до нього і прочитав імена нової групи і імена кадетів. На команду, кадети примаширували одинцем по чотири кроки вперед і станули „на позір" перед Біблією, а їх очі гляділи у свічки.

Зпоза переділки дався чути гробовий голос, який відчитав по гебрейськи „воєнну главу" книги Второзаконія. Коли читання скінчилося, командант промовив: „Хто з вас боїться, хай вертається домів тепер". Одначе ніхто не ворухнувся.

За другою командою кадети поклали свої праві руки на Біблію і пистолю і повторили за командантом слово за словом присягу Гаґани: „Оцим заявляю, що з моеї власної волі і свобідного сумління я вступаю до жидівської оборонної організації. Оцим я торжественно присягаю, бути вірним аж до смерти оборонній організації і її законам та її командантам, як це зясовано в її кодексі найвищою командою. Присягаю бути готовим усе моє життя до розпорядження оборонної організації, приймати безумовно і без виїмку всі накази і зазиви, щоб станути до справжньої служби кожного часу,в кожнім місці і сповняти всі її прикази і вказівки. Присягаю посвятити все моє життя на оборону і на війну для мого народу і моеї країни, щоб добитися свободи Ізраїля і свободи Сіону".

Після складення присяги офіцири звернули рекрутам забрані їм хвилево пистолі. Зпоза переділки знову дався чути голос, який прочитав деклярацію Гаґани. Це довга деклярація, яка пригадує на терпіння жидів і на конечність оборони.

Цілий обряд тривав 15 мінут. Кадети вийшли з кімнати за своїм командантом. Мені приказали знову закрити очі, як і перед тим і вивезли мене серед темною ночі аж до Еден готелю. Підчас поворотної подорожі мені сказали, що кадети мали вже перед тим 6 місяців вишколу в маршах, вправах і в дисципліні духа. Завтра почнуть з ними правдивий воєнний вишкіл, а по скінченні року їх призначать до боєвих рядів Гаґани.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

На скитальців.

Братство св. Володимира, від. 130 У. Н. Союзу, рішило на зборах 8. березня б. р. за ініціятивою делегата Петра Слободяна і на внесок члена Івана Тимців виставити збіркові листи, щоби зібрати таким способом більшу поміч для скитальців.

До цеї пори звернули до Братського уряду листи з грішми такі члени: Григорій Гладкий $35; Складанюк Теодор $30; Солтис Іван $30; Турчан Стефан $10; Табака Антін $7; без листи: Йосиф Серетний $5; Михайло Гаврилович $5; Марія Микитишин $5; Анна Андрусяк $2. — Разом $129.

Повищу суму уряд Бр. від. 130 У. Н. Союзу передав до З. У. А. Комітету.

Шукають своїх рідних

УВАГА: Пишучи до Укр. Допом. Комітету, просимо зпочатку листа подати, в якій групі і під яким числом є дана особа.

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

10,531 Пилипкевич Макара з Любачева від Пилипкевич Миколи.

10,532 Устянівський Степана, Ростоцький Станислава з с. Угерці (Лісько) від Устяновський Андрія.

10,533 Лозинська-Форись Вікторії з Перемишля, десь на скитальщині від Лозинський Івана в Америці.

10,534 Луканович Сімфоріяна від Луканович Сільвія.

10,535 До рідних і знакомих від Сітинський Миколи з с. Грабенці (Добромиль).

10,536 До рідних і знакомих від Сухорінка Марії з с. Риботичі (Перемишль).

10,537 Простріла Михайла і Івана з с. Межирічча (Волинь), Примаковська Соні і Ліди з с. Корця від Спільниченко Юрія з с. Головниця і Олі Спільниченко з Межирічча.

10,538 До односельчан з с. Баня Котівська (Дрогобич) від Яворський Іллі.

10,539 Ілінич Петра з с. Ільник (Турка) від Ільнич Анни.

10,540 Яхвак Миколи з с. Бук (Лісько) від Яхвак Василя.

10,541 Васильків Анни з с. Студенне (Лісько), Белей Мартина і Катерини від Маздрик Василя.

10,542 Скурчак Михайла, Фіра Онуфрія, Пельс Теклі, Бачинська Надії, Вікторії і Юлії з с. Жерниця Вижня (Лісько) від Бачинський Олександра.

10,543 Фалат Миколи, Вовк Анни, Крусів Теклі і Параски з с. Вислок (Сянік) від Фалат Еви.

10,544 Кривуцький Павла від Курпіта Миколи.

10,545 Гебура Степана з с. Бережниця (Калуш) від Кучерак Степана.

10,546 Гардюк Миколи і Сергія з с. Биличі (Самбір) від Томаш Івана.

10,547 Мандзяк Михайла від Мандзяк Василя.

10,548 Стопка Петра, Тарчанин Гриця з с. Ванова (Добромиль) від Тарчанин Розалії (Кудас).

10,549 Кругляк Анни з с. Нове Місто(Добромиль) від Крицька Анни з с. Солохині.

10,550 Мартиняк Степана з с. Любин Великий (Львів) від Горностай Василя.

10,551 Ковальчик Миколи з с. Радова (Сянік) від Ковальчик Дмитра.

10,552 Періжок Марії з с. Новики (Збараж) від Горбоніс Петра.

10,553 Бородовська Віри з с. Островки (Несвіж) від Яремієнко Івана.

10,554 Сковронська з с. Ганусівці (Станиславів) від мужа Сковронської Анни.

10,555 Луців Теклі з с. Розгадів (Зборів) від Луців Анни.

10,556 Кузьмак Володимира з Турки від Кузьмак Корнела.

10,557 Найда Анни з с. Розділовичі (Самбір) від Помажак Михайла.

10,558 Савків з Миколаєва від Савків Володимира.

10,559 Гардюк Миколи і Сергія з с. Биличі (Самбір) від Томаш Івана.

10,560 Гетопан Павла і Івана з Новоросійська, Єфремів Володимира і Георгія, Кононенко Максима, Леонтович Константина з Харківщини від Пирогів Георгія.

10,561 Ткачик Катерини з с. Гревте (Лісько) від Пенделяк Михайла.

10,562 Гурак Василя і Івана, Ковцун Миколи з с. Семенівка (Городенка) від Дорш Василя.

10,563 Кушлик Миколи і Івана з с. Кадобне (Калуш) від Клітковський Івана.

10,564 Сливинський Павла з с. Гнатковичі (Перемишль) від Сливинський Адама.

10,565Снігурський І. вд. Кушка Миколи з с. Колоденця (Жовква).

10,566 Савіцький Дмитра, Ленік Анни з Мостів Великих (Жовква).

10,567 До родини від Ґудзій Степанії.

10,568 Доцлаф Ґульди від Готліб Шерлацика з с. Єловка (Житомир).

10,569 Соса Кляри з с. Бабичі (Перемишль) від Качмарський Володимира.

10,570 Довганчук Миколи з Черновець (Буковина) від Рибак Миколи.

10,571 Хемій Марії (Боровська) з с. Стрілиська Старі (Ходорів) від Дякун Степана.

10,572 Костишин з с. Саджава (Станиславів) від Костишин Юстини (Надрага).

10,573 Кліманський Сергія Єфремович з с. Дубівка (Таращо), Франчук Якова Артемович з с. Мала Вовнянка від Кліманська Гані.

10,574 Шептак Дмитра, Мазебський Олекси, Філяніна Ольги з с. Ізби (Ясло) від Шептак Олександри.

10,575 Політло Анастазії (Шеремугович) від Шеремугович Ксені (Тишкевич) з с. Берестечко (Орохів).

10,576 Твердохліб Михайла з с. Похівка (Богородчани) від Ткачук Дмитра і Михайла із Забережа (Станиславів).

10,577 Осачук Варвари і Івана Гирка Данила і Луця, Мечник Івана, Крук Михайла, Гливак Івана з с. Черниxівці (Збараж) від Возняк Івана.

10,578 Крицька Анни (Максимів) від Максимів Михайла, сина Семка.

10,579 Скрутовський Василя з с. Острів Чорний (Бібрка) від Філь Богдана.

10,580 Задорожний Михайла з с. Кореличі, Маринюк Теклі з с. Янчин від Лозинський Івана.

10,581 Солоха-Солотенко Віталія з с. Бровари (Київ) від Солоха-Солотенко П.

10,582 Піскор Андрія, Мачуга Юрка, Коляса Катерини, Зорина Михайла з с. Радава (Ярослав), Марко Антонини, Келеш Анни від Цимбалістий Дмитра.

10,583 Блажків Евдокії з с. Теляче (Підгайці) від Прокопишин Йосифа.

10,584 Бажає навязати кореспонденцію в цілі подружжя: Пантелеєв Тетяна літ 45, самітна, блондинка з закінченою господарською школою, з м. Ковель (Волинь).

10,585 Цех Антона від Цех Кароля.

10,586 Голембіовський Михайла в Жовкви від Стойкевич Степана.

10,587 Подлюський, Білинський, Городиський, Чайковський, Кульчицький, Ортинський від Погорецька Ірени, дочки Петра з с. Білина (Самбір).

10,588 Білинський з с. Ортинич (Самбір) від Луцький Антона (Водюк) з с. Лука.

10,589 Петришка Максима з с. Шершинявці (Борщів) від Петришка Анни (Либунь).

10,590 Романовський Василя і Михайла з с. Дверники (Сянік) від Романовський Івана.

10,591 Бочаров Григорія Василевич з с. Бочарів (Дніпропетровськ) від Бочаров Петра.

10,592Нагірна Анни і Андрія з с. Підлуг (Ярослав) від Нагірна Марії.

10,593 Захарчук Данила і Михайла з с. Бонишин (Золочів) від Захарчук Анни.

10,594 Кузик Івана іСофії з с. Букачівці (Рогатин) від Фернега Софії і Юлії з с. Журова.

10,595 До кревних і знакомих з с. Рогізна (Жидачів) і с. Угольник (Стрий) від Данилишин Василя і Микитинів Стефанії.

10,596 Бепко Миколи з с. Лодиники Гор. (Добромиль) від Павлюх Михайла.

10,597 Попіль Івана і Франца з с. Королівка (Борщів) від Берегулька Станислава.

10,598 Погребеник Семена і Григорія з с. Рожнів (Косів) від Погребеник Анастазії.

По інформації писати до:

United Ukrainian American Relief Committee

P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

В запитах просимо конечно подавати групу і число.

ПОШИРЯЙТЕ „СВОБОДУ".

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

НЮАРК, Н. ДЖ. — Бр. св. Івана Хрестителя, від. 76, повідомляє всіх своїх членів і членкиць, що надзвичайні збори відбудуться в неділю, 3. серпня, в годині 1. пополудні, в Українській Сентралі, 180 Вілйвм ул. Просимо всіх членів і членкиць, а також і дітей, прийти точно на 1. годину, бо є дуже важна справа до полагодження. Уряд сам цеї справи не може полагодити. — За уряд: С. Хринивський, предс.; Н. Хацевський, кас.; В. Салабун, секр.

ТАРЗАН, ч. 1652. Дивна людина.

Обернувшися швидко лицем, малпочоловік стрінув поглядом свого ворога. Боротьба була коротко-тривала, бо незабаром Тарзан обезвладнив свого напасника.

„Від коли то малпи нападають без причини?" — запитався пан джунґлів у малпячій мові напасливого самця.

„Я взяв тебе за такого, що краде наші діти" — відповів Ґомі. „Іди зо мною, я тобі покажу".

Після короткого розшуку Ґомі показав Тарзанові відбитку ноги людини з часів первісних печерних людей.